

til euroen er en realistisk mulighed ved folkeafstemningen den 28. september.

Det korte rentespænd til Tyskland er siden juni blevet indsnævret fra 1,25 procent til 0,75 procent. Det lange rentespænd er i samme periode indsnævret fra ca. 0,5 procent til ca. 0,4 procent. Renten i Danmark har altså bevæget sig tættere på renten i eurolandet Tyskland, og dét er sket i en periode, hvor meningsmålingerne peger på et euronøj som en realistisk mulighed.

Den danske kronekurs ligger fortsat på den stærke side af den aftalte centralkurs i forhold til euroen.

Eurokursen er ved udgangen af august nået ned på bundrekordniveau i forhold til den amerikanske dollar. Dette er sket trods Den Europæiske Centralbanks renteforhøjelser.

Nationalbankens seneste opgørelse viser, at de udenlandske investeringer i Danmark er vokset gennem de sidste seks kvartaler og har slået højerekord i 2. kvartal 2000.

En udenlandsk undersøgelse omtalt i dagbladet Børsen den 26. og 28. juni viser, at Danmark anses for at være et meget attraktivt land at investere i – og at udenlandske virksomheders interesse for at investere i Danmark er øget mærkbart inden for de sidste tre år.

Økonomiministeriets rapport »Danmark og euroen« understreger (på side 127), at »euroen ikke vil ændre radikalt på virksomhedernes analyse af, hvor de skal investere. Der er mange andre forhold, der er afgørende for, hvor virksomheder ønsker at placere deres investeringer.«

Økonomiministeren har i et svar på et spørgsmål fra Europaudvalget oplyst, at de tre små vesteuropæiske lande, som ikke blot står uden for euroen, men også uden for EU, nemlig Island, Norge og Schweiz, ikke har spor problemer med at tiltrække kapital og investeringer fra udlandet. De tre lande har da også høj beskæftigelse og en meget lav arbejdsløshed.

Alle disse forhold underbygger de økonomiske vismænds konklusion om, at de økonomiske fordele for Danmark ved at erstatte kronen med euroen er »små og usikre«.

Mindretallet ønsker at gøre opmærksom på to professorer i økonomi, Niels Thygesen og Claus Vastrup (begge tilhængere af euroen), som sammenstemte siger, at euromodstandernes bedste argument er, at man ved at holde fast i kronen bevarer Danmarks mulighed for at devaluere eller revaluere. (Det fremgår af et interview med

professorerne i Realkreditrådets temaavis om euroen udsendt i august 2000). De to professorer erkender, at muligheden for at devaluere og revaluere er en nødbremse, som bliver afmonteret, hvis Danmark afskaffer kronen til fordel for euroen.

Mindretallet henviser til de ti eksempler på nytten af at have sin egen valuta, som bliver optrykt i et særligt bilag til tillægsbetænkningen – med økonomiministerens kommentarer.

Eurotilhængerne har en lang række argumenter for at afskaffe kronen. Men størstedelen af disse finder mindretallet useriøse og manipulerende.

Mindretallet finder det således useriøst, når europolitikerne ønsker at afskaffe kronen af hensyn til freden i Europa.

Vi finder det også useriøst at hævde, at dansk økonomi kan blive bedre med euroen end med kronen. Dansk økonomi og beskæftigelse er jo allerede i dag i langt bedre stand end økonomi og beskæftigelse i eurområdet.

Vi finder det useriøst at betegne euroen som et middel til stabilitet. Eurokursen har jo vist sig alt andet end stabil.

Vi finder det useriøst at fremstillede Grækenlands snarlige indtræden i euroen som et forhold, der styrker europrojektet.

Vi finder det useriøst, når økonomiministeren betegner euroen som »en fantastisk succes«. Kendsgerningen er jo, at finansmarkederne ikke har tillid til europrojektet, hvilket afspejler sig i en faldende og lav eurokurs.

Endelig finder vi det uholdbart for europrojektet, når demokratiet skal fungere således, at eurotilhængere åbent erkender, at et flertal i den tyske befolkning er imod at opgive D-marken til fordel for euroen, men alligevel af politikerne bliver påtvunget euroen.

Et tredje mindretal (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Mindretallet anmodede under lovforslagets anden behandling om at få forslaget tilbage til udvalget inden tredjebehandlingen med henblik på at få afklaret spørgsmålet om fortrydelsesretten. Udvalget havde på mødet den 1. september 2000 statsministeren i samråd om dette spørgsmål. Efter samrådet står det klart, at statsministeren bygger sin påstand om, at Danmark ville kunne forlade euroen, på en antagelse om, at samtlige andre EU-lande, herunder eventuelle nye med-